

РЕШЕНИЕ

№ 7488

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНГЕЛИНА К. БОЕВА

при участието на секретаря В. Т. Е.
като разгледа докладваното от АНГЕЛИНА К. БОЕВА Гражданско дело № 20231110113663 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Топлофикация София” ЕАД срещу С. И. Ц. и В. И. П., с която са предявени кумулативно обективно и субективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ за осъждане на ответника С. Ц. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 383,79 лева – главница, от която сумата 362,81 лева, представляваща $\frac{1}{2}$ част от стойността на доставена топлинна енергия през периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата 20,98 лева, представляваща $\frac{1}{2}$ част от стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.02.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника С. Ц. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 78,43 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 31.03.2020 г. до 22.02.2023 г.; иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ за осъждане на ответницата В. П. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 383,79 лева – главница, от която сумата 362,81 лева, представляваща $\frac{1}{2}$ част от стойността на доставена топлинна енергия през периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата 20,98 лева, представляваща $\frac{1}{2}$ част от стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.02.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата В. П. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 78,43 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 31.03.2020 г. до 22.02.2023 г.

В исковата молба се твърди, че ответниците С. И. Ц. и В. И. П. били клиенти на

топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, поради което за тях били приложими всички нормативни актове в областта на енергетиката. За процесния период били в сила Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители в гр. София, приети с Решение по Протокол № 7 от 23.10.2014 г. на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД и одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 11.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от раздел IX на Общите условия клиентите били длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок, който започвал да тече след изтичане на периода, за който се отнасяли. Ответниците използвали доставената от ищеца топлинна енергия до следния топлоснабден имот, а именно: апартамент № 78, находящ се в гр. София, АДРЕС, с абонатен № *****, през периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., но не били заплатили цената на същата. Топлоснабденият имот се намирал в сграда в режим на етажна собственост, за която бил сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „Директ“ ООД. През отоплителния сезон ищцовото дружество начислявало прогнозни месечни вноски, а в края били изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение, на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. За имота, собственост на ответниците, били издадени изравнителни сметки, което означавало, че сумите за топлинна енергия за този имот били начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в него. Въпреки настъпването на падежа задължението не било погасено. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответниците С. И. Ц. и В. И. П. за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата и от двамата. Ответниците признават изцяло задължението си, като твърдят, че са подписали с ищеца споразумение за разсроченото му погасяване. Представят документ за платена първа вноска по споразумението. Ето защо молят съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове. Молят съда да постави в тежест на ищеца разноските по делото на основание чл. 78, ал. 2 ГПК, тъй като процесното жилище било собственост на бащата на ответниците и те в никакъв момент не са знаели за натрупаните задължения. Веднага след като били уведомени в хода на настоящото производство, сключили представеното споразумение за тяхното погасяване.

Третото лице – помагач „Директ“ ООД не изразява становище по предявените искове.

В съдебно заседание ищецът „Топлофикация София“ ЕАД, редовно призован, се представлява от юрк. Ибрямова. Процесуалният представител поддържа исковата молба, като потвърждава, че към датата на откритото съдебно заседание било постъпило плащане на сумата в общ размер на 1066,57 лева по сключеното с ответниците споразумение, с което всички претендирани от ищеца вземания били погасени. В хода на устните състезания моли съда да уважи исковата претенция като основателна и доказана, като вземе предвид извършеното от ответниците плащане. Претендира присъждане единствено на дължимото за настоящото производство юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

В съдебно заседание ответниците С. И. Ц. и В. И. П., редовно призовани, не се явяват лично, представляват се от адв. А.. Процесуалният представител поддържа отговора на исковата молба. В хода на устните състезания моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни поради направеното плащане. Прави възражение срещу претендираните от ищеца разноски, като на свой ред претендира присъждане на направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

Третото лице – помагач „Директ” ООД, редовно призовано, не изпраща представител. Депозирана е молба от адв. Хърватова, в която моли делото да се гледа в нейно отсъствие.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Страните не спорят по фактите по делото. Нещо повече, в хода на процеса ответниците са погасили в пълен размер претендираните суми. Извършеното плащане се признава от ищеца. На основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да вземе предвид фактите, настъпили след подаване на исковата молба в съда, включително извършеното в хода на процеса доброволно плащане от длъжниците. Процесуалният представител на ищцовото дружество признава, че главницата, мораторната лихва и законната лихва били погасени изцяло. С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че кумулативно обективно и субективно съединените искове с правно основание по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъдат отхвърлени изцяло поради извършено в хода на процеса плащане.

По отношение на разноските:

Процесуалният представител на ищеца е поискал присъждане на дължимото за настоящото производство юрисконсултско възнаграждение, тъй като единствено то останало непогасено от ответниците. Настоящият съдебен състав намира, че доколкото плащането на претендираните вземания е извършено от ответниците след подаване на исковата молба в съда, същите са дали повод за завеждане на делото. Техният наследодател – И. С. Ц. е починал на 18.10.2020 г. В този случай ответниците са имали задължение съгласно чл. 63, ал. 1 от общите условия на ищцовото дружество да уведомят продавача за настъпилото обстоятелство и да подадат заявление за промяна на партидата. Неизпълнението на това задължение не ги освобождава от задължението да заплащат междувременно възникналите задължения за имота, който са придобили по наследство от своя наследодател. С оглед изложеното съдът намира, че ищецът има право на присъждане на направените разноски и не може да бъде приложена хипотезата на чл. 78, ал. 2 ГПК. Съгласно трайно установената съдебна практика в духа на закона е да се присъждат разноски в полза на ищеца и в случаите, когато искът е отхвърлен, защото след предявяването му ответникът доброволно е възстановил правото на ищеца (вж. *т. 1 от Тълкувателно решение № 119 от 01.12.1956 г. по гр. д. № 112/1956 г., ОСГК, ВС*). Съдът намира, че на ищцовото дружество се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева, изчислено съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 24.01.2017 г.), вр.

чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което следва да бъде разпределено между ответниците по равно, т.е. по 50 лева.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, представлявано от изпълнителните директори А.С.А. и И. И. Е., със седалище и адрес на управление гр. София, район „Красно село“, ул. „Ястребец” № 23Б, срещу **С. И. Ц.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, ж. к. „Младост 4“, АДРЕС, и **В. И. П.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, АДРЕС, кумулативно обективно и субективно съединени иски, както следва: **иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. 3Е** за осъждане на ответника С. Ц. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 383,79 лева – главница, от която сумата 362,81 лева, представляваща ½ част от стойността на доставена топлинна енергия през периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата 20,98 лева, представляваща ½ част от стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.02.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; **иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника С. Ц. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 78,43 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 31.03.2020 г. до 22.02.2023 г.; **иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. 3Е** за осъждане на ответницата В. П. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 383,79 лева – главница, от която сумата 362,81 лева, представляваща ½ част от стойността на доставена топлинна енергия през периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., и сумата 20,98 лева, представляваща ½ част от стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.02.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; **иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответницата В. П. да заплати на ищеца сумата в общ размер на 78,43 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 31.03.2020 г. до 22.02.2023 г., поради извършено в хода на процеса плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, **С. И. Ц.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, ж. к. „Младост 4“, АДРЕС, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, представлявано от изпълнителните директори А.С.А. и И. И. Е., със седалище и адрес на управление гр. София, район „Красно село“, ул. „Ястребец” № 23Б, дължимото за настоящото производство юрисконсултско възнаграждение в размер на **50 (петдесет) лева.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, **В. И. П.**, ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, АДРЕС, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, представлявано от изпълнителните директори А.С.А. и И. И. Е., със седалище и

адрес на управление гр. София, район „Красно село“, ул. „Ястребец“ № 23Б, дължимото за настоящото производство юрисконсултско възнаграждение в размер на **50** (петдесет) **лева**.

Решението е постановено при участието на „Директ“ ЕООД, ЕИК 121125435, представлявано от управителя Диана Цокова Владимирова, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Слатина“, ул. „Николай Коперник“ № 21, секция А-Б, офис 3, като трето лице – помагач на страната на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД по предявените от него искове.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____